

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	
21:19	20:22	19:31	א-*
21:16	20:21	19:30	ת"א
21:20	20:24	19:34	ח"פה
21:16	20:21	19:30	באר שבע

*לנוהגים 40 דקות: 19:11

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

שימו לב אל הנשמה

תמוז התשפ"ו

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

תמוז, מידת הדין, הויה הפוכה ופרה אדומה

בע"ה נגיד איזה נקודה שקשורה לחודש תמוז. מובא בתיקוני הזוהר, בכתבי רבינו האר"י ובעוד ספרים שיש 12 צירופים של שם ה-ויה, הכוונה שאפשר לכתוב את שם ה-ויה בשינוי אותיות. כל צירוף יוצא מראשי תיבות או מסופי תיבות של פסוק - לדוגמה חודש ניסן זה שם ה-ויה בסדר הרגיל שלו והוא יוצא מהפסוק 'ישמחו השמיים ותגל הארץ' שזה ראשי תיבות יוד והא וואו והא. כך יש לכל חודש וחודש. חודש תמוז הוא החודש היחיד שזה ה-ויה הפוכה. ההפיכות הכי גדולה זה בחודש

תמוז. אפילו חודש אב זה חצי הפוך וחצי ישר - הבני יששכר כותב שבגלל שחצי חודש הוא הפוך, הכוונה לדין וחצי חודש זה רחמים מט"ו באב מתחילים להתגלות הרחמים

הלוחות הראשונים ב"ז תמוז

חודש תמוז הוא כולו ה-ויה הפוכה. הבני יששכר כותב שדווקא חודש תמוז הוא ה-ויה הפוכה בגלל חטא המרגלים. כתוב שכל צירוף של שם יוצא מפסוק מסויים. הפסוק של חודש תמוז זה קצת לא מובן, זה יצא מפסוק שהמן אמר 'זה איננו שוה לי'. הפסוק המלא הוא 'וכל זה איננו שוה לי'. סופי התיבות של 'זה איננו שוה לי' זה שם ה-ויה בהיפוך, לכן חודש תמוז הוא הפוך לעניין של שליטת מידת הדין, לכן זה חודש של דין. בע"ה עד השנה זה היה דין, ומעכשיו זה יהיה רק רחמים. אם נתבונן למעשה בשורש של חודש תמוז זה חודש מאוד-מאוד גבוה מבחינה רוחנית. מאיפה רואים את זה? למעשה משה רבינו ירד עם הלוחות הראשונים ב"ז בתמוז מהר סיני. משה רבינו היה פעמיים על הר סיני ארבעים יום ועוד פעם ארבעים יום. בפעם הראשונה הוא קיבל את התורה שעתידיה להתגלות, זה התורה של משיח והתורה של הלוחות הראשונים. אם לא היה חטא העגל ומשה רבינו היה נותן את הלוחות הראשונים אז כבר היתה הגאולה השלימה. זה יום שמסוגל לגאולה שלימה - היתה מתגלית

נשמת משיח ומשה רבינו בעצמו היה מקבל את הנשמה של המשיח והוא היה גואל את עמ"י, בגלל חטא העגל, גודל המעלה של חודש תמוז התהפך להיות חודש של דין

התיקון האמיתי של זה הוא 'זה כן שוה לי'

מה העבודה שלנו לעשות כדי לגלות את הרחמים שיש בחודש תמוז? למעשה אנחנו אומרים שלומדים את זה מהפסוק שאמר המן 'זה איננו שוה לי' - מה התיקון של זה? זה כן שוה לי. כל מה שעובר עלינו ואז אדם אומר: לא שווה לי כל זה ולמה אני עובר את מה שאני עובר, כאלה ניסיונות וכאלה קשיים - מי אומר את התמרמרות הזאת מכל מה שעובר עלינו? המן-עמלק שבתוכנו נותן לנו את התחושות האלה שכל זה לא שווה, ובאמת התיקון של זה הוא, זה כן שווה לי. ברגע שאנחנו מקבלים את ההנהגה של הקב"ה ברחמים, הכוונה להבין שגם אם כרגע קורה לי דבר לא נעים,

עם כל זה יש לי בתוך זה טובה נצחית.

יש משה יותר עמוק

ככל שאנחנו זוכים להתחבר עם זה יותר, זה התיקון הכללי והתיקון הפרטי של חודש תמוז. בעזרת שזה קשור גם ליסוד מאוד גדול שמובא בפרשת חקת. שלמה המלך החכם מכל אדם אמר 'אמרת אחכמה והיא רחוקה ממני' שזה הולך על מצוות פרה אדומה. הרבי מקאמרנא אומר שצריך להתבונן קצת מה לא הבין שלמה המלך. אם אנחנו חושבים שהוא לא הבין כלום, הרבי מקאמרנא אומר ששלמה המלך ידע כ"כ הרבה סודות במצוות פרה אדומה, אז שנבין שיש פה משהו יותר עמוק - נתבונן קצת במצווה של פרה אדומה.

לתקן את החלק שלנו בחטא

רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן שכל המתקנות הדינים של כל הדורות וכל הנשמות נמצאים ונרמזים בסוד מצוות פרה אדומה. כדי להתבונן קצת במצוות פרה אדומה נשים לב לשלוש נקודות במצווה. דבר ראשון נזכור מתי נגזרה מיתה בעולם, בחטא אדם הראשון - 'כי ביום אכלך ממנו מות תמות' - הגזירה של המיתה נגזרה בחטא אדם הראשון והפרה אדומה מטהרת את האדם מטומאת מות. כתוב הרבה בספרים שמזה אנחנו לומדים שפרה אדומה יכולה לתקן באדם עד חטא אדם הראשון - לכל אחד מאתנו יש חלק בחטא אדם הראשון - מצוות פרה אדומה פועלת לתקן עד החלק שלנו בחטא אדם הראשון, ז"א שפרה אדומה פועלת פעולה מאוד עמוקה בתיקון שלנו, זה נקודה אחת. נקודה נוספת, חז"ל אומרים שפרה אדומה יש לה דין של קורבנות, כתוב בפרשת חקת 'חטאת היא' מזה אנחנו לומדים שיש לה דין של קורבנות. בהלכות קורבנות יש הלכה שמותר לנו להקריב קורבנות אך ורק בבית המקדש, אסור להוציא קורבן ולשחוט אותו אפילו לא בפתח של בית המקדש, יתר על כן אפילו לא בעזרת ישראל, שזה כבר בבית המקדש. לכל קורבן יש את המקום המדויק איפה שוחטים אותו. אסור להקריב מחוץ לבית המקדש

לראות ממקום השחיטה את פתח ביהמ"ק

אם מקריבים קורבן מחוץ למקדש זה נקרא שחוט-חון, זה עבירה מאוד חמורה. פרה אדומה כל מעשיה בחון, היא בכלל לא נעשית בבית המקדש. בזה פרה אדומה שונה מאוד מכל הקורבנות שכל מעשיה בחון. בפשטות היה מקום בהר הזיתים שזה מזרחית לבית המקדש, היתה שם במה מיוחדת ששם היו שוחטים ושורפים את הפרה האדומה. אחד מהדינים זה שהכהן ששוחט את הפרה רואה מהמקום של השחיטה על הבמה, את הפתח של בית המקדש, זה חלק מהלכות פרה אדומה. זה נקודה שנייה בפרה אדומה. הנקודה השלישית זה שלכאורה יש פה שאלה שגם הגמרא במסכת חולין שואלת, קודם שוחטים את הפרה ואז צריך לשרוף את הפרה...

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

אומרים שיש בזה סוד מאוד-מאוד גדול

אחרי ששורפים את הפרה יש לנו אפר, לכן יש לנו אפר פרה. אבל לקראת סוף פרשת פרה אדומה כתוב 'ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת' זה הולך על האפר, אבל כתוב בתורה מעפר ולא מאפר. עפר זה חול ואפר זה תוצר של שריפה זה שני דברים לגמרי. נשאלת פה שאלה למה התורה אומרת 'ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת' - מתי זה נהיה לעפר? באמת זה שאלה גדולה והגמרא אומרת פה דרוש הלכתי מסויים לגבי כיסוי הדם אבל אנחנו נתבונן קצת בנקודה הזאת מה הסיבה שהתורה משנה מאפר לעפר. אם נשים לב למעשה בתורה הפרה אדומה עצמה נמצאת בשלושה מצבים: לפני שחיטתה, אחרי שריפתה שזה אפר והמצב שהתורה קוראת לו עפר. בהתחלה יש לנו פרה, לאחר מכן יש לנו אפר ולאחר מכן יש לנו עפר. למרות שזה שלושה מושגים שונים אבל הדבר המשותף שלהם זה פרה. בשלושת המושגים האלה יש את האותיות פר (דינים) אלא מה ההבדל? בהתחלה הפר זה בשתי האותיות האשונות ובסוף יש הא, אח"כ האות הראשונה זה אלף ושתי האותיות אח"כ זה פר ואח"כ יש את האות עין ואח"כ את האותיות פר. הרבי מקאמרנא אומר וזה מובא בעוד ספרים שיש בזה סוד מאוד-מאוד גדול...

פר דינים זה ההנהגה של מידת הדין

אנחנו רואים שבכל השלושה מושגים, האותיות הזהות זה פר. המושג פר מופיע הרבה מאוד בספרים הקדושים בפרט בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י הקדוש ויש כזה מושג שנקרא פר דינים. פר דינים זה הכוונה להנהגה שהקב"ה מנהיג אותנו במידת הדין. בכל פעם שיש מידת דין בעולם זה נקרא ההנהגה של פר דינים, זה למעשה המושג של פר ולמה דווקא האותיות האלה? בוודאי שיש לזה סיבות עמוקות אבל נגיד מה הגימטריה של זה שהיא 280 שזה האותיות הסופיות שיש בשפה שלנו שזה מנצפ"ך. אז הפר דינים זה יוצא מהאותיות הסופיות מנצפ"ך וזה מרמז על הנהגה של מידת הדין באופן כללי, כשיש קושי, גלות, ייסורים בעולם חלילה וכן הלאה זה אומר שיש פה הנהגה של פר דינים. התורה מלמדת אותנו וגם מצווה עלינו להמתיק את הדינים. כל ענייננו ועבודתנו זה לשנות את מידת הדין למידת הרחמים. כתוב שכל הצדיקים כל עבודתם וכל השתדלותם היתה להפוך את מידת הדין למידת הרחמים. אנחנו רואים שבהתחלה יש לנו פרה אדומה

אנחנו רוצים להמתיק את הדין

בהתחלה זה פרה, שזה פר והאות האחרונה זה הא. ההא האחרונה זה האות האחרונה של שם ה-ויה שזה נקרא המלכות והשכינה, פירוש הדבר זה שהמילה פרה מרמזת בפנימיות עפ"י העומק והסוד שעכשיו יש מידת הדין כי הפר דינים קודם לשכינה שזה ההא (פר-ה) ז"א שהמציאות עכשיו שיש פה דין קשה, מה אנחנו רוצים לעשות? להמתיק את הדין. כדי להמתיק את הדין יש לנו עבודה, אדם עושה חשבון נפש ומשתדל להתחזק באמונה, בתורה וביראת שמיים, בוודאי שזה מאוד עוזר ופועל להמתיק את הדין אבל כתוב הרבה בספרים וגם פרי הארץ כותב את זה בפרשת קרח בלשון מאוד חריפה וגם רבינו כותב את זה בחלק שני בליקוטי מוהר"ן שלמעשה יש מצב שאי אפשר להמתיק את הדין אלא על ידי שצריך לעבור על האדם דין קשה.

עובר דין וייסורים ומקבל את זה באהבה

מה זה נקרא דין קשה? שחיטה ושריפה. אדם לפעמים מרגיש ששוחטים אותו ושורפים אותו, זה כל מה שעובר עלינו. אם אנחנו זוכים בזמן הזה וכמובן שזה מלחמה ועבודה אין סופית - ליהודי יש את הכוח לעשות את זה - אבל אם אנחנו זוכים לקבל את זה באהבה אז צריך לדעת כלל מאוד גדול: בכל פעם שאדם עובר דין וייסורים והוא מקבל את זה באהבה, הוא פועל המתקה מאוד-מאוד גדולה. מה הקושי? שאנחנו לא רואים את זה מיד, כי אם היינו רואים את זה בתחום של 24 שעות מהייסורים אז היינו רוקדים. כל החיים שלנו היו ריקודים מרוב שמחה, אז אנחנו לא תמיד יודעים שבאמת נמתק הדין, אבל זה וודאי כך. זה חוק שקיים בבריאה

מדרגה חדשה ועולם חדש

אחרי שהתחרטת חרטה שלימה ומצית את התשובה. בשמיים כתוב 'פלוגי עשה תשובה שלימה' אז מה עכשיו אתה צריך לעשות? לעשות תשובה על זה שעשית עשירים שנה תשובה. ולא רק זה אלא רבינו אומר 'גישם את הא-לקות' מה הגשמת הא-לקות שיש בדבר הזה? כמובן שרבינו בדרכו מרמז לנו רמז מאוד עמוק שזה אחת ההבנות של אפר ועפר שזה תשובה א' ותשובה ב'. כאשר אדם מרגיש שהוא עשה עוונות והוא מתחרט על זה, מבקש סליחה ומקבל על עצמו וכן הלאה. כמובן שזה אמת והוא מקיים את מצוות התשובה אבל צריך לדעת אחרי שאדם מתחרט על הכל, בהנהגה של הקב"ה יש עולם חדש, אדם צריך לעלות למדרגה ולעולם חדש ורבינו קורא לזה תשובה על תשובה.

השגה חדשה שנקראת 'השגת הביטול'

כאשר אדם אומר להקב"ה: חטאתי, עויתי, פשעתי - בפשטות כולנו נמצאים במהלך הזה של התשובה הראשונה - יש שלב שמתחילים לגלות לאדם: אתה עשית עבירות? אתה בכלל יכול לעשות עבירות? ואם עשית עבירות אתה יכול בכלל לעשות תשובה? אדם מתחיל להשיג הבנה חדשה שנקראת השגת הביטול, זה מדרגה של צדיקים. בדור שלנו שייך לנו גם התבוננות קצת בדבר הזה. לפעמים אדם צריך להבין: מה שעשיתי בעבר לא טוב, זה בכלל לא אני הייתי. עברה בי רוח-שטות. כל שכן בדור שלנו שהרבה טוענים ובצדק: אני בכלל ידעתי מה שעשיתי?! נולדתי איפה שנולדתי וגדלתי איפה שגדלתי - חינוכו אותי שכל עבירה זה מצווה מדאורייתא - עשיתי עבירות מתוך יראת שמיים, אדרבה החמרתי בעבירות. אמרו לי שהעולם נברא בשביל העבירה. למשל לא נברא העולם אלא בשביל להשיג ממנו.

קהל חלה בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

OTEREREZ.CO.IL

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב ראי ששון הי"ד בן אסנת ודוד הי"ו והחייל היקר והאהוב סמל אפיק טרי הי"ד בן אבשלום ואושרית הי"ו

ככה חינו אותי, לא ידעתי שום דבר אחר יעקב אבינו שהוא קודש קודשים התבלבל

שואלים מתי נברא מושג הזמן? האמריקאים עונים על זה 'טיים איז מאני'. אדם שגדל בחברה כזאת ובמציאות כזאת, אומרים לו: למה לא היית ישר מספיק בדיני ממונות? או למה רדפת אחרי הממון יותר מדי? הוא עונה: מה ז'א? ככה חינו אותי ולא ידעתי שום דבר אחר. באמת האדם אשם מבמה שהוא עשה? ברור שהוא לא אשם. זה המושג בהלכה 'תינוק שנשבה', לאט-לאט האדם מתחרט על מה שהוא עשה אחרי שהוא מתחרט מספיק מתחילים להגיד לו: אתה בכלל לא עשית, זה לא אתה היית בכלל. רגע איך הגעתי למצב הזה? איך נולדתי איפה שנולדתי באותו מקום, באותו בית ספר ובאותה חברה? מי עשה את זה? אין עוד מלבדו. אז מה זה בעצם התשובה השנייה שאדם עושה? התשובה השנייה שאדם צריך לעשות זה על זה שהוא חשב שהוא עשה עבירות. זה נקרא לגשם את הא-לקות ולזה רבינו קורא תשובה על תשובה. אז למה צריך לעשות על זה תשובה? אמנם התשובה הראשונה היא אמת וצריך ללכת בדרך הזאת אבל כשמגיעים לשלב מסויים אדם אומר: מה יחסתי לעצמי בכלל איזה מציאות? זה הקב"ה הניע אותי והקב"ה הפעיל אותי בדבר הזה, איזה טענות אני יכול בכלל לטעון על עצמי? ואז זה נקרא מדרגת הביטול.

העשמה הא-לקית הפנימית הנסתרת בו

בהתחלה העבודה שלנו זה לקחת אחריות על מה שעשינו, אנחנו משתדלים ועושים תשובה ומשתדלים לקיים סוד מרע ועשה טוב, אבל צריך לדעת שיש שלב שאדם מתחיל ללכת במהלך חדש שבעל התניא קורא לזה בספר איגרת התשובה לגלות את עצם הנשמה הא-לקית הפנימית הנסתרת בתוכנו. כשמגיעים לנקודה הזאת אדם מבין: מה אני עשיתי? אני לא עשיתי שום דבר. פה צריך להתבונן פה האם יש לנו מה לעשות כשמגיעים למדרגה השנייה הזאת, אם הכל השם עושה אז הוא עשה את הלא-טוב והוא עשה את הטוב, אז זה לא אני בכלל. באמת יש לנו עבודה גדולה במדרגה השנייה.

עשה תשובה עצומה מאוד

כדי להתבונן קצת מה העבודה במדרגה השנייה נגיד הקדמה קצרה כדי להבין את עומק העבודה שיש לנו במדרגה השנייה וזה למעשה שייך לנו מאוד. כתוב על ראובן שבלבל את יצועי אביו כידוע, יש לזה כמה פירושים אבל הפירוש הרגיל הוא שהוא לקח את המיטה של יעקב אבינו לאוהל של לאה, הוא דאג לכבוד של אימו. נעשה מזה קלקול מאוד גדול כי באמת היו צריכים להיוולד עוד 2 שבטים ליעקב אבינו מבלהה, איזה שני שבטים? מנשה ואפרים. זה שינה הרבה עניינים וסדר תיקון מאוד גדול בבריאה. זה הסיבה שיעקב אבינו אמר ליוסף 'אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי' הוא רמז ליוסף: תדע לך שזה נשמות שלי, רק בגלל מה שראובן עשה אז היה את כל הבלבול הזה. כשראובן הבין מה שהוא עשה אומר המדרש רבה שראובן ישב בשוק ותעניתו. ראובן עשה תשובה עצומה מאוד, הוא ישב והתענה כמה שנים והוא עשה תשובה גדולה מאוד.

אדם הראשון, קין, תרת, אברהם ואז ראובן

על התשובה שראובן עשה אומרים חז"ל שני דברים. דבר אחד שראובן פתח בתשובה תחילה. בפשטות מבינים שהוא הראשון שעשה תשובה בעולם אבל זה לא נכון, אדם הראשון עשה תשובה, קין עשה תשובה, תרח עשה תשובה, אברהם עשה תשובה. ראובן הוא לא הבעל תשובה הראשון שהיה בעולם, אז מה הכוונה שחז"ל אומרים שהוא פתח בתשובה תחילה? דבר נוסף, הגמרא אומרת שכל האומר ראובן חטא אינו אלא טועה. מה ז'א התורה מעידה שהוא חטא אז מה בעצם הגמרא אומרת? אלא יש פה יסוד מאוד עמוק בעניין של ראובן. פתח בתשובה תחילה אין הכוונה שהוא הבעל תשובה הראשון, אלא פתח בתשובה תחילה הכוונה שהוא פתח את שורש התשובה כי תחילה זה שורש של כל דבר. פתח בתשובה תחילה זה פתח את שורש התשובה, כלומר לא היה אדם שהגיע לשורש התשובה כמו ראובן. לכאורה מה היתה הבחינה שראובן היה הראשון שפתח את שורש התשובה

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סגילית, סגילית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעז בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בת ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואת: יונה בת בנימין, שמחה בת זינה, זהבי בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חיה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מייר בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקת, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארוש בן ימנה, עדנה בת שרה,

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יוסף וגמאר, נחמן בן ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מורן בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת מליה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ד בן לירן והילה, נאגי בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר הר"ד, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מירה בת נדרה, יהושע בן עיישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימי, צדוק בן מרים, בתיה בת נורית, ובנו לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

באמת אני לא יודע מה אתה רוצה ממני

מה לעשות כשמוציאים יהודי מהקדושה? בפנימיות הכוונה, תדע לך שהתיקון של פרה אדומה להיות אפר ועפר זה כשמוציאים את האדם הרבה פעמים מחוץ לקדושה זה יכול להיות בכל מיני בחינות זה לא חייב להיות במעשה, זה יכול להיות במחשבה, ברצון, בדיבור ולפעמים במעשה אבל תמיד כשמוציאים יהודי מחוץ לקדושה מה אדם צריך לעשות? תמיד לרצות ולכסוף לחזור אל הקדושה - זה סוד ההסתכלות של הכהן ששוחט את הפרה אדומה להסתכל על הפתח של בית המקדש, זה סוד הרצונות, הוא תמיד רוצה לחזור לבית המקדש. הבחינה השנייה זה לדעת שמאת השם יצא הדבר, בורא עולם מנהיג אותי בבחינה הזאת ואיני מקבל את זה באהבה. כמה שאדם זוכה ללכת עם 2 הנקודות האלה למעשה ע"י זה נמשך עלינו מחילת עוונות גדולה בבחינה הזאת, לכן ראובן היה שורש הנשמות שצריכות לתקן את הבחינה הזאת. כתוב שראובן היה הבכור והיה מגיע לו כהונה ומלכות והוא היה צריך להנהיג את עמ"י גם בכהונה וגם במלכות. ראובן איבד גם את הבכורה, גם את הכהונה וגם את המלכות

אחד מתיקוני הבעל תשובה בדור שלנו:

ראובן איבד את כל זה - אם הוא לא אשם בכל זה וזה הכל הנהגה של השם אז לא הוא הפסיד? באמת נכון שהוא הפסיד בכורה, כהונה ומלכות אבל מה כן הוא הרוויח מכל זה? את התשובה - הוא השורש של כל הבעלי תשובה שזה יותר גבוה גם מהבכורה מהכהונה ומהמלכות. אמנם הוא הפסיד את כל זה אבל הוא הרוויח את הבחינה של להיות שורש לבעלי תשובה וכתוב שבמקום שבעלי תשובה עומדים אפילו צדיקים גמורים אינם עומדים. ובאמת מן הסתם כולנו שמענו את הדבר הזה אבל ספק אם אנחנו מאמינים לזה, לא יכול להיות שכל הדרך הזאת, פעם ככה ופעם ככה, מטולטל בכאלה טלטלות וכאלה ביזיונות עוברים עליי, לא יכול להיות שאני במדרגה יותר גבוהה מצדיקים - ככה אומר הבעל תשובה. רבי צדוק הכהן מלובלין כותב בספר צדקת הצדיק שאחד מהתיקונים של הבעל תשובה, שלעולם יהיה בעיני עצמו מבזוה וצריך לראות לא ליפול מזה. ובאמת מה שהגמרא אומרת זה כפשוטו.

המזור של הבעל תשובה בעולם הבא

אולי בעצם מדובר על בעלי תשובה שהגיעו כבר למדרגה שהם קודש קודשים? לא ולא. מדובר על הבעל תשובה שעובר הרבה טלטלות ומחזיק מעמד. ראיתי חיזוק מאוד גדול לדברי הגמרא - כתוב בזוהר הקדוש פרשת בראשית על ההיכלות שיש בגן עדן, בפשטות זה הולך על הגן עדן התחתון אבל אפשר להקביל את זה גם לגן עדן העליון. כתוב שההיכל הראשון זה גרי צדק, יש שם גם מקום לחסידי אומות-העולם. המדור השני זה גומלי חסדים, המדור השלישי זה בעלי תשובה המדור הרביעי זה עוד מדור של אנשים שתיקנו הרבה במידת הדין. ההיכל השישי שהוא הכי גבוה זה של הצדיקים הכי גדולים שהיו בדורות כמו האבות הקדושים ושבעת הרועים. היכל אחד מתחת שזה ההיכל החמישי זה ההיכל של הבעלי תשובה, רק ההיכל של האבות הקדושים הוא יותר גבוה מההיכל של הבעלי תשובה.

לכם מבזים בעיני העולם ובעיני עצמם

מכאן רואים שהזוהר מוכיח את דבריו הגמרא, כותב רבי צדוק שצריך לדעת שיש הנהגה כזאת שלעולם לא מגלים לאדם את מעלת התשובה, כל עוד האדם בעולם הזה הוא לא יודע מה הוא פעל, זה תמיד נסתר ממנו. ב"ה אנחנו מאמינים שחז"ל לא סתם אמרו לנו אבל אנחנו לא חיים את המעלה של התשובה. מסביר רבי צדוק שזה מכיוון שהנהגת העולם הזה מסתירה מהבעל תשובה את מעלת עבודתו. מתי זה מתגלה לאדם? ברגע שאדם נפטר מן העולם רק אז אפשר לגלות לו את מעלת עבודתו זה חלק מהעניין של התשובה. רבי צדוק אומר שזה הסיבה שהבעלי תשובה מבזים בעיני העולם והכי קשה זה בעיני עצמם, ולכן צריך לדעת את זה ולהתגבר על זה.

אם היית נותן לי אחד חלקי אלק מהשכל שיש לי עכשיו לפני 20 שנה, לא הייתי עושה את כל הטעויות האלה? מה היה לפני 20 שנה? משום מה לא נתנו לך את השכל הזה כדי שאתה תעשה את הטעויות האלה - אז בורא עולם מה אתה רוצה ממני? אדם צריך להגיד להקב"ה: באמת אני לא יודע מה אתה רוצה ממני אבל אם ככה אתה מנהיג אני מקבל את זה באהבה. ברגע שאדם זוכה לתפוס את הנקודות האלה ולשים לב איך זה עובר בתוכו, אדם זוכה לתשובה שלימה. המקום הזה שאדם לא מבין למה הקב"ה מנהיג אותו כפי שהוא מנהיג אותו והוא אומר: בורא עולם, אתה קצת יותר חכם ממני ואתה קצת יודע יותר טוב ממני איך להנהיג את העולם ואיך להנהיג אותי, כשאדם זוכה לקבל את ההנהגה בשתיקה זה נקרא תשובה עילאה או תשובה על תשובה כמו שרבינו אומר ובעל התניא אומר שנמשכת הארה מהשורש הפנימי של הנשמה היהודית לאדם, זה תשובה מאוד-מאוד גבוהה.

אני עושה מסירות נפש לעשות את רצוני

צריך לדעת שהדרך מתשובה א' לתשובה ב' זה נקרא נתיב לא ידעו אין. הכוונה שאנחנו לא יודעים את הדרך מכיוון שהתשובה הראשונה והתשובה השנייה זה 2 שכלים הפוכים לגמרי. התשובה הראשונה זה: אני מבין, בורא עולם אתה בראת את העולם עם בחירה, נתת לי בחירה סוד מרע ועשה טוב ואני עושה מסירות נפש לעשות את רצוני ואיפה שטעיתי אני לוקח אחריות ומתחרט, ואם אני צריך אני אעשה תעניות וסיגופים, אני מקבל על עצמי מה שצריך. במדרגה א' האדם מבין את ההנהגה של הקב"ה, אתה בראת את העולם במידת הדין ועם בחירה. טעיתי ואני משלם על זה ולוקח אחריות, אני עושה תעניות וסיגופים. מדרגה ב' זה אני לא עשיתי שום דבר בכלל, אני רק צריך להבין שאתה עושה את הכל, איך עולים ממדרגה א' למדרגה ב' זה סוד שאי אפשר להבין את הסוד הזה כי זה 2 שכלים בדיוק הפוכים

ממתיקה את כל הדינים עד השורש העמוק

במדרגה א' אני אחראי על הדבר אז אני מבין את ההנהגה. במדרגה ב' זה להבין שאני לא עשיתי אף פעם שום דבר. איך עולים ממדרגה א' למדרגה ב' על זה אמר שלמה המלך 'אמרת אחכמה והיא רחוקה ממני' כי אפר פרה מרמז על המדרגה הראשונה של התשובה 'ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת' זה מרמז על המדרגה השנייה של העפר והתורה לא מסבירה למה כתוב עפר. התורה רומזת לנו פה רמז עמוק. פרה אדומה ממתיקה את כל הדינים עד השורש העמוק שלהם בתוך מצוות פרה אדומה צריך את שתי הידיעות האלה ואת שתי הכוונות האלה. אפר זה המדרגה הראשונה של תשובה ועפר זה המדרגה השנייה של התשובה 'ונפשי כעפר לכל תהיה' מי אמר את זה? דוד המלך. אומר הרבי מקאמרנא שהמדרגה הראשונה מרמזת על משיח בן יוסף והמדרגה השנייה על משיח בן דוד..

אם אתה עושה את זה? אני מקבל באהבה

הלכה למעשה כל עוד אדם יכול לקיים הלכה למעשה סור מרע ועשה טוב ולקחת אחריות, בוודאי שכך צריך לנהוג בפשטות, אין מקרא יוצא מידי פשוטו. מתי אנחנו צריכים להתבונן ולעלות למדרגה השנייה? באותם מצבים שמשמיימים מושיבים אותנו על איזה כיסא ואמרים לנו: שב פה על הכיסא ושמים לנו אזיקים על הידיים ועל הרגליים, אדם מנסה לצאת מהמצב המסוים הזה והוא לא יכול בשום פנים ואופן. שמו אותם במצב מסוים וכל מה שהוא ניסה לעשות, בעט, הפך את החדר, זרק חפצים וצעק ושום דבר לא עוזר זה המצב הנתון. אתה צריך לדעת איך מסתדרים במצב כזה - ובאמת איך מסתדרים במצב כזה? אז אדם צריך לעלות למדרגה שנקראת תשובה עילאה: בורא עולם אתה עושה את המציאות הזאת? אני מקבל אותה באהבה, זאת הבחינה הזאת, לכן פרה אדומה שמטהרת מטומאת מת, כל מעשיה בחוץ. מה הכוונה? בפשטות השחיטה והשריפה הכל נעשה מחוץ לביהמ"ק

פינת ההתחדשות

השכינה, והאור הזה, מעצם קיומו, דוחה את החשך שהוא היצר הרע והתאוות שבלב, עד שהלב הופך להיות "לב ברקלב". ברקלב פרושו "לב בשר" המרגיש וחש את ה' ותברך וכל יהודי ויהודי.

העצה של הלמוד וקיום העצות הלכה למעשה היא עצה עצומה בתקון האדם ובגאולת העולם

(מתוך ספר הרה"ג עופר אהר שליט"א)

לכן אִמְרו, "שֶׁהִקְטַן בְּאַנְשֵׁי הַצִּדִּיק יָכוֹל לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתִשְׁבּוּהָ", מִפְּיוֹן שֶׁהַצִּדִּיק מִתְגַּלֶּה דְרָכּוֹ, הוּא כָּבֵד לֹא פוֹעֵל יְחִידִי אֲלָא הוּא מְקַשֵּׁר לִכְח עֲצוֹם וְנוֹרָא שֶׁל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁפּוֹעֵל בְּגֵאֻלַּת הָעוֹלָם.

כֹּחַ הַהִתְקַשְּׁרוֹת הַזֶּה, הַקְּבוּעָה וְהַמְתַּמְשְׁכַּת, הִיא הַמְּשָׁנָה בְּאַמֶּת אֶת הָאָדָם, הִיא מְאִירָה אֶת נִשְׁמָתוֹ וּמְגִדִּילָה בְּתוֹכוֹ אֶת אוֹר

הַעֲצוֹת לַצִּדִּיק
וְ
לְהַפֵּךְ לְהִיטוֹת כְּלִי לַצִּדִּיק
עֲכָשׁוּ חֻכְמַת הַצִּדִּיק נוֹתֶנֶת לוֹ כֹּחַ וְהִדְרָכָה אִישִׁית אִיד לְהִתְקַרֵּב לַה', אִיד לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ וּלְמַלֵּא אֶת תַּפְקִידוֹ בְּעוֹלָם, וְאִיד הוּא יָכוֹל בְּתַקָּף כַּחוֹתָיו לְחַזֵּק וּלְקַרֵּב אֲחֵרִים, וְזוֹ הַשְׁמָחָה הַגְּדוֹלָה בִּיטוֹר - זֶה שֶׁמִּמֶּנָּה הַנִּשְׁמָה בָּלֵב הָאָדָם.